Dominik Milke BLStream zad 1 część I

Windows 8

Jako pierwszy program, którego błędy interfejsu opiszę jest Windows 8. Skupię się jedynie na dwóch kwestiach, które początkowo strasznie odrzucały mnie od użytkowania tego systemu operacyjnego. Obecnie używam go pomimo tych błędów.

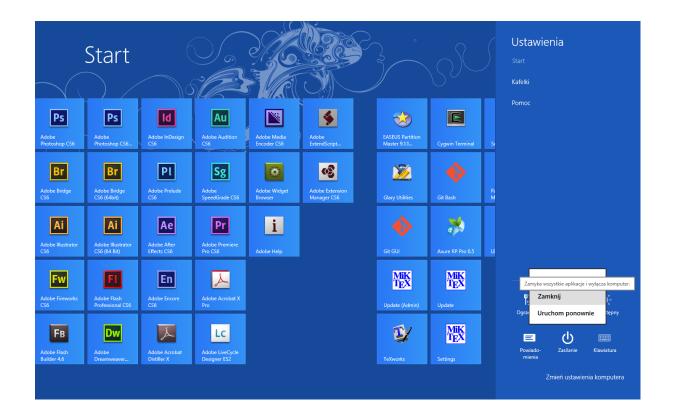
Pierwszy z nich to mało oczywisty sposób zamknięcia systemu. Działają znane z poprzednich wydań tego programu sposoby na zamknięcie systemu, takie jak kombinacja klawiszy Alt+F4 i opcja zamknij system oraz wybór tego polecenia po wciśnięciu kombinacji Ctrl+Alt+Del. Natomiast najpopularniejszy sposób, czyli Menu Start -> Zamknij -> Zamknij system jest niedostępny z oczywistego powodu – zastąpienia Menu Start przez ekran startowy wcześniej zwany Metro. Sposób jego działania jest intuicyjny, dla użytkownika doświadczonego z systemami z rodziny Windows jest to po prostu stare Menu start, które zostało rozpostarte na cały ekran komputera. Natomiast w żaden sposób z tego ekranu nie można się dostać do opcji zamykania systemu. Okazuje się, że aby móc system zamknąć należy odnaleźć dodatkowe menu, do którego można dostać się kierując kursor w górny lub dolny prawy róg ekranu. Tamże wybrać opcję "ustawienia", skąd możemy wybrać "zasilanie" i z tego miejsca zamknąć system.

Sam ten sposób jest strasznie nieintuicyjny i użytkownik niedoświadczony z pracą z systemem Windows 8 raczej nie ma szans by samemu dojść do tego miejsca.

Aby się pozbyć tego problemu wystarczyłoby dodać jedną ikonkę na ekranie startowym odpowiedzialną za zamykanie systemu. Mogłaby być umieszczona domyślnie w ostatniej kolumnie, jakby wieńcząc sam ekran startowy.

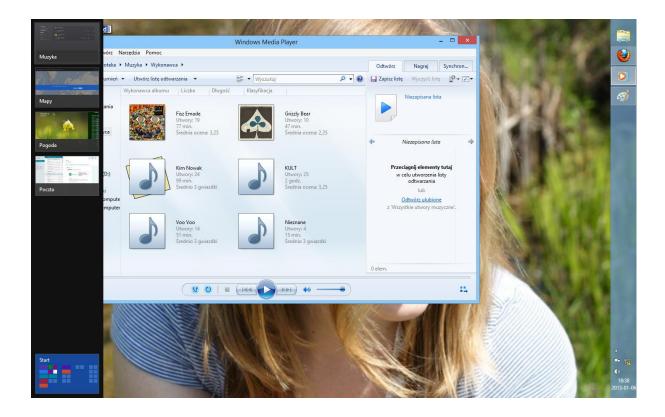

Drugą mało intuicyjną rzeczą w interfejsie najnowszego systemu operacyjnego Microsoftu jest sposób przedstawienia uruchomionych już przez użytkownika programów. Otóż programy te zostały podzielone na dwie grupy. Jedne z nich są przedstawiane w tradycyjny sposób na pasku zadań, tak jak było to robione we wszystkich Windowsach, jakie przyszło mi użytkować. Drugą grupą są programy, które na ekranie startowym Windows 8 są reprezentowane przez tzw. kafelki aktywne. Te programy mają osobne miejsce, w którym można zobaczyć czy są uruchomione. By je ujrzeć należy albo zjechać kursorem w dolny lewy róg, po czym kursorem przejechać w górę lub dojechać do lewego górnego rogu i przejechać w dół. W ten sposób ujrzymy te programy. Podział ten jest na tyle absurdalny, że np. program Internet Explorer możemy ujrzeć albo w ukrytym lewym menu, jeśli uruchomiliśmy go przez kafelek z ekranu startowego albo jest widoczny na pasku zadań, jeśli uruchomiliśmy go za pomocą skrótu na pulpicie.

Przez taki nienaturalny podział użytkownik jest obciążany tym, że musi sam zapamiętywać, które programy uruchomił, w jaki sposób. Również i tego problemu rozwiązanie jest proste – zdecydować się na jeden sposób prezentacji uruchomionych programów.

Zasady heurystyki Nielsena, które łamie Windows 8:

- Pomoc i dokumentacja
- Rozpoznawanie, a nie przypominanie
- Spójność i standaryzajca